

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У 18564/19
Дана 20.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Наде Балешевић, председника већа, Весне Слијепчевић и Весне Мартиновић, чланова већа, уз учешће судског саветника Јелене Јордовић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., ради поништаја решења туженог РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције покрајинског фонда, Нови Сад, број 30-02/2-181.50-21832 од 10.09.2019. године, у правној ствари утврђивања својства осигураника, на нејавној седници већа одржаној 20.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, у поступку ревизије, поништено је решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда у Новом Саду, Филијале Суботица, број 45-181.50.21832 од 09.07.2019. године и списи предмета враћени првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Првостепеним решењем од 09.07.2019. године, ставом 1. диспозитива, тужиоцу је утврђено својство осигураника по основу обављања самосталне делатности-оснивач привредног друштва који ради у свом привредном друштву без уговора о раду "ББ" ДОО из ..., од 01.01.2011. до 16.04.2019. године; ставом 2. тужиоцу је утврђена обавеза уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање по основу обављања самосталне делатности-оснивач привредног друштва "ББ" ДОО из ..., у периоду од 01.01.2011. до 31.05.2013. године; ставом 3. констатовано да се доприноси за пензијско и инвалидско осигурање по основу обављања самосталне делатности - оснивач у периоду: од 01.01.2011. до 31.12.2011. године, у износу од 74.633,52 динара; од 01.01.2012. до 31.12.2012. године, у износу од 74.633,52 динара и од 01.01.2013. до 31.05.2013. године у износу од 31.097,30 динара, те је допринос за пензијско и инвалидско осигурање по основу обављања самосталне делатности

оснивач који ради у свом привредном друштву утврђен у укупном износу од 180.364,34 динара; ставом 4. наложена је уплата утврђеног износа доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на рачун Фонда са позивом на назначени број са наведеном шифром плаћања 153; ставом 5. наложена уплата наведених износа у року од 15 дана од дана пријема решења; ставом 6. констатовано да ће се подаци о периоду осигурања по основу обављања самосталне делатности - оснивач из става 3. диспозитива решења, евидентирати у матичној евиденцији Фонда по уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање; ставом 7. да ће се у Централном регистру обавезног социјалног осигурања извршити регистрација стицања и престанка својства осигураника и ставом 8. констатовано да жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суду 18.11.2019. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је тужени, у складу са налогом из пресуде Управног суда, III-9 У. 1972/17 од 05.12.2018. године, решење морао донети најкасније до 17.01.2019. године, а не 10.09.2019. године, сходно члану 69. став 2. Закона о управним споровима. Истиче да је прекршен члан 24. став 1. тач. 1, 3. и 4. Закона о управним споровима и да тужбу подноси ради утврђења, јер се тужени није аргументовано изјаснио на примедбе и доказе тужиоца нити на указивања суда у пресуди III-9 У. 1972/17 од 05.12.2018. године. Даље наводи да је тужени у спровођењу пресуде, донео своје прво решење од 18.02.2019. године, под бр. 30-02/2-181.50-21832 и прекорачио законски рок за преко 30 дана, у смислу члана 69. став 2. Закона о управним споровима, при чему решење није донето у смислу законских одредби и изречене пресуде, већ је поништено решење Филијале у Суботици од 16.11.2016. године. Наводи да је своје друго решење првостепени орган донео 09.07.2019. године, уз потврду да је извршена “предходна контрола”, наведеног решења дана 10.07.2019. године, да је против тог решења тужилац изјавио жалбу 27.07.2019. године, те да је трећим решењем од 10.09.2019. године тужени у поступку ревизије, поништио друго решење првостепеног органа и списе предмета вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Поставља питање, шта ће првостепени орган решавати и у ком року када још увек не постоји судска одлука. Истиче да тужени у овом спору има у свом кругу решавања и одлучивања четири своја органа, који један другог негирају, поништавају, потврђују, контролишу итд, а у својим ставовима и мишљењима се не слажу, доносе различите одлуке, одуговлаче, прекорачују законом прописане рокове и одбијају мишљења и одлуке Владе РС, Министарстава, других надлежних органа, па и суда. Указује и да је све наведено, већ износио у жалби од 27.07.2019. године, тражећи да надлежни орган изнесе конкретне чињенице и доказе о пословној активности оснивача. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на

тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Покрајинског фонда у Новом Саду, Филијала Суботица, број 45-181.50.21832 од 18.11.2016. године, у поступку по службеној дужности, тужиоцу утврђено својство осигураника по основу обављања самосталне делатности оснивача привредног друштва који у њему ради, почев од 01.01.2011. године. Против тог решења, тужилац је поднео жалбу која је решењем туженог број 30-02/2-181.50-21832 од 05.01.2017. године, одбијена. Против наведеног решења тужилац је поднео тужбу Управном суду који је пресудом број III-9 У. 1972/17 од 05.12.2018. године, тужбу уважио, решење туженог од 05.01.2017. године поништио и предмет вратио туженом органу на поновно одлучивање. Тужени је поступајући у извршењу наведне пресуде, донео решење број 30-02-181.50-21832 од 18.02.2019. године којим је поништио решење Филијале Суботица број 45-181.50.21832 од 12.07.2016. године и списе предмета вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. У извршењу тог решења првостепени орган је донео решење број 45-181.50.21832 од 09.07.2019. године којим је тужиоцу утврђено својство осигураника по основу обављања самосталне делатности оснивача привредног друштва који у њему ради, почев од 01.01.2011. до 16.04.2019. године (када је брисан у АПР-у као остали заступник) и утврђена му је обавеза уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.01.2011. до 31.05.2013. године у укупном износу од 180.364,34 динара, уз обавезу уплате у року од 15 дана од дана пријема решења. Против тог решења, тужилац је поднео жалбу, а тужени је у поновљеном поступку утврдио да је тужиоцу решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Филијале Суботица број: 45-182.10.21832 од 27.08.2004. године, утврђено право на старосну пензију почев од 01.01.2004. године; да је Филијала Суботица, у поступку контроле података о утврђеном стажу и заради, података унетих у базу података Фонда, увидом у решење Окружног суда у Суботици бр. Фи. 31/91 и увидом у сајт Агенције за привредне регистре утврдила да тужилац од 14.01.1991. године и даље, па и након пензионисања, један од оснивача привредног друштва " ББ" ДОО из ...; да је од 09.04.1999. године, на основу решења Привредног суда у Суботици бр. 686/99 уписан као извршни директор тог друштва и да је до 16.04.2019. године (када је брисан у АПР-у као остали заступник) био уписан као остала лица овлашћена за заступање, па је применом члана 137. Закона о пензијском и ивалидском осигурању, првостепени орган донео ожалбено решење. Од тужиоца и послодавца је закључком о обезбеђењу доказа од 07.03.2019. године тражено да доставе доказе који би омогућили правилно сагледавање чињеничног стања – статут, правилник, пословник и друга акта друштва, одлуке о именовању директора и лица овлашћеног за заступање и слично, али они доказе нису доставили. Применом одредби члана 137, члана 12. и члана 14. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", бр. 34/03 ... 142/14), тужени орган је нашао да је првостепени орган правилно поступио када је тужиоцу, ожалбеним решењем утврдио својство осигураника, с обзиром да је он у периоду од 01.01.2011. до 16.04.2019. године био извршни директор и лице овлашћено за заступање, ценећи да је, независно од тога што су била у питању остала заступања, тужилац био уписан у регистар надлежне организације – АПР, па је испуњавао услове за својство осигураника по основу обављања самосталне делатности оснивача привредног друштва који у њему ради, односно услове према којима се радом сматра и

представљање и заступање привредних друштава од стране њихових оснивача односно чланова, на основу уписа у регистар надлежне организације, као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава. Тужени је оценио да је филијала као надлежна организација за обавезно социјално осигурање у случају када утврђује својство осигураника, из разлога што пријава на осигурање није поднета у року или из других разлога, у складу са законом, истовремено са утврђивањем својства осигураника утврдила и обавезу плаћања доприноса и извршила задуживање само до 31.05.2013. године, уместо до 31.12.2018. године, како је требало. На основу изнетог, тужени орган је упутио првостепени орган да у поновљеном поступку преиспита утврђено чињенично стање и донесе ново, на закону засновано решење.

Одредбом члана 100. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", бр. 34/03 ... 142/14), прописано је да првостепено решење фонда подлеже ревизији коју врши орган одређен општим актом фонда. Ставом 2. истог члан прописано је да се ревизијом може испитати и правилност налаза, мишљења и оцене које дају органи вештачења, а ставом 3. да ревизија не одлаже извршење решења.

Одредбом члана 101. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је да ако је против првостепеног решења изјављена жалба, о ревизији и жалби решава се истим решењем. Ставом 2. истог члана прописано је да ако против првостепеног решења није изјављена жалба, а ревизија не буде извршена у року од три месеца од дана истека рока за жалбу, сматра се да је ревизија извршена и дата сагласност на то решење.

Одредбом члана 102. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је да се у вршењу ревизије на првостепено решење може дати сагласност, односно првостепено решење може се изменити, поништити или укинути. Ставом 2. истог члана прописано је да ако је првостепено решење поништено или укинуто, ревизијом се испитује само да ли је ново решење у складу са разлозима због којих је раније првостепено решење поништено или укинуто.

По оцени Управног суда, тужени орган је правилном применом цитираних законских одредби, поништио првостепено решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда, Филијале Суботица, број 45-181.50.21832 од 09.07.2019. године, и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, указујући му на учињене неправилности које треба да отклони у поновном поступку и да након тога донесе ново, на закону засновано решење.

Суд је ценио наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужиоцу ће у поновном поступку бити омогућено учешће са правом да указује на све релевантне чињенице за правилно и законито решење ове управне ствари, као и да против новог решења изјави одговарајуће правно средство, уколико не буде задовољан одлуком, која у поновном поступку буде донета.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 20.06.2022. године, III-7 У 18564/19

Записничар
Јелена Јордовић, с.р.

Председник већа-судија
Нада Балешевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП